Wotter

Veurzichteg geft Arianne bloumkes wotter.
“Nait te veul,” haar moeke zegd, “aans verzoepen ze.” Inains zugt ze pa zien toeter stoan. Pa zit op meziek. Vanoavend mouten ze speulen. t Is feest in t dörp. Doarom het pa zien toeter goud schoonmoakt. Dij ligt nou te dreugen in de zunne. Wat zel dij toeter t waarm hebben. Arianne holdt gaiter boven de toeter. Veurzichteg gut ze n beetje wotter in zien haals. Nou zel e wel nait zo waarm meer wezen.

Soavends gaait Arianne mit moeke noar t maarktplaain. Doar speult meziek. Pa is der ook bie. Ze huift nait te zuiken woar pa zit. Boven zien toeter zweven aalmoal bobbeltjes en alle mìnsen lagen.

Auteur: Fré Schreiber

Inspreker: Ep Krijgsheld